

REFORMÁTUS ÉLET

A SZ.R.K.E. EGYHÁZI LAPJA

2022.JANUÁR - FEBRUÁR

*„Elterjedt ennek a híre Joppében, és sokan hittek az Úrban”
(Apostolok Cselekedetei 9,42)*

A TARTALOMBÓL:

Magyarittabé-Két esküvő

A TARTALOMBÓL:

*Gyermekmisszió-
Határokon átvélő szeretet*

Túrmezei Erzsébet

ELÉG

Sötét vonat
siet velem.
Tájak tűnnek
el hirtelen.
Szemem hosszan
visszatekint:
Igy suhant el
egy év megint!
Kezdődjék most
a számvetés:
Elég! Elég!
Kevés! Kevés!

Örvendezve
énekelem,
hogyan elég volt
a kegyelem.
A tovatűnt
év harcain,
munkáján és
kudarcain,

élesztve a
gyenge hitet,
hordozott és
átsegített.

De tart tovább
a számvetés.
Gyötörni kezd:
Kevés! Kevés!

A szó, a tett,
a rím, a dal,
az imádság,
a diadal,
a szeretet
és az erő,
mások terhét
felemelő...
az Úr elé
csendesedés...
Kevés! Kevés!

Leroskadok,
Uram eléd.
Ó, fődje el
a nagy "elég"
dúsan azt a
sok keveset!
Sebeimre
írt keresek.

Tűnnek évek...
erdők, hegyek...
de mindig új
felé megyek,
s kegyelmednek
nincs vége még.
Elég! Elég!
Elég! Elég!

Imádság

Hálások vagyunk neked Urunk Istenünk, hogy ma is felébresztettél és megőriztél bennünket. Hála van bennünk, hogy Te gondokat viseled. Bocsáss meg, ha erről sokszor elfeledkezünk és saját magunknak tulajdonítjuk sikereinket. Tudjuk Urunk, hogy mindent, amit megteszünk és véghez viszünk, azt csak a Te kegyelmedből tudjuk.

Ezért kérünk, add Urunk, hogy ma és földi életünk minden napján ennek tudatában cselekedjünk a Te akaratodat, hogy rajtunk keresztül másokban is kiábrázolódjék a Krisztus. Ámen

Halász Dániel, lelkipásztor

TARTALOMJEGYZÉK:

HÁZI ÁHITATOK.....	3
AZ IGE MELLETT	12
GYÜLEKEZETEINK ÉLETÉBŐL.....	14
Magyarittabé.....	14
Nagybecskerek.....	16
Gyermekmisszió.....	17
GONDOLATÉBRESZTŐ.....	18

CIP - Каталогизacija y publikaciji
Библиотека Матице српске, Нови Сад
275

REFORMÁTUS Élet : a Szerbiai Református Keresztyén
Egyház hivatalos lapja / felelős főszerkesztő Halász Béla -
1. évf., 1. sz. (1966) - - Bácsfeketehegy :
Szerbiai Református Keresztyén Egyház, 1966- - Ilustr. ; 30cm

Mesečno
ISSN 2217-7574
COBISS.SR-ID 19120130

MEGVALÓSULT A MAGYAR KORMÁNY
TÁMOGATÁSÁVAL

Szerkesztette és írta:
Orosz Attila lelkipásztor-esperes

HÁZI ÁHÍTATOK

2022. FEBRUÁR

Rövidítések magyarázata:
reggel: **R**, este: **E**, vezérigék: **Vi**,
Heidelbergi Káté: **HK**, ének: **É**

1
KEDD•
IGNÁC,
VIRGINIA

„A jó ember az ő szívének jó kincseiből hozza elő a jókat; és a gonosz ember az ő szívének gonosz kincseiből hozza elő a gonoszokat.“ Mt 12, 35

Komoly megpróbáltatást jelentenek számunkra olyan embertársaink, akik különösen keményszívűnek és nem belátónak bizonyulnak. Megpróbáljuk őket meggyőzéssel, szeretettel, keménységgel, könyörgéssel jobb belátásra bírni. A legtöbbször minden törekvésünk hiábavalónak bizonyul. Aki a Szentlelket szidalmazza, Isten számára ilyen keményszívű ember. Bár az isteni működésnek sokféle jelét állapíthatná meg, tagadja ezt a működést és sokféle természetes magyarázatot keres számára. Van az életünkben olyan időszak, amikor csak csodálkozhatunk és hálát adhatunk Isten csodálatos tevékenységéért, működéséért.

IMA: Urunk, csodálatos a Te működésed. Kérünk, használd fel bennünket is terveid számára. Ámen.

R: Mt 12, 31-37 E: 5 Móz 35 HK: 91 É: 233

2
SZERDA•
KAROLINA

„...Mester, jelt akarnánk látni tetőled.“ Mt 12, 38/b

A mai világban nagy fontossággal bírnak az úttest mellett álló közlekedési jelek. Ha ezekre nem figyel az utas, könnyen bajba, veszedelembe kerülhet, vagy egyszerűen nem jut el a célhoz. Az embereknek mindenkor szüksége volt a jelekre. Mostani időkben van rá a legnagyobb szüksége. Jézustól már ittjártakor kívántak jeleket. Tulajdonképpen bizonyosságot kívántak tőle, hogy ő Isten Fia. Azonban ő elzárkózik az okoskodóktól. Nem ad ilyenkor jelet, mert ő maga az Isten jele. Úgy hívőknek, mint kételkedő hitetleneknek, ő az Isten jele, ő a hozzánk szeretettel közelítő, a magát haláláig megalázó Isten. Nem látványosság az ismertetőjele, hanem a szegénység és áldozat. Vajon elegendő ennyi jel? Aki Istent ismerni akarja, annak Jézus által kell tájékozódnia. Vele célba juthatunk, nélküle eltévedünk, elkárhozunk. Igyekezzünk és törekedjünk őt megismerni.

IMA: Tanácstalanságaimban és útkeresésemben vezérelj Uram Fiaid ismeretében és benne való hitben az igaz úton és örökéletre. Ámen.

R: Mt 12, 38-50 E: Ruth 1, 1-5 HK: 19 É: LXXVII

3
CSÜTÖRTÖK•
BALÁZS

„Akinak van füle a hallásra, hallja.“ Mt 13, 9

A magvetőről szóló példázat reménykedésre biztat bennünket. Istennek tékozló sokaságban kiszórt vetése megfogán és gyümölcsöt terem. A magvető itt van, akár befogadja valaki, az örömmüzenetet, akár nem. Felteszi nekünk is az önvizsgálati kérdést: Ember, milyen a szíved? Még ha olyan kemény is, mint a palesztínai szántófield, Isten gyümölcsöt terem a kövek és a gaz ellenére. Krisztus az ő magját nem hiába veti a világ szántófieldjébe. A te szívedben is gyümölcsöt akar teremni.

IMA: Urunk, add hogy lehessünk magvetőid és gyümölcstermőid. Ámen.

R: Mt 13, 1-9 E: Ruth 1, 6-22 HK: 125 É: 429

4
PÉNTEK•
RÁHEL,
CSENGE

„...sok próféta és igaz kívánta látni, amiket ti láttok, és nem látták; és hallani, amiket ti hallotok, és nem hallották.“ Mt 13, 17

A szent emberek és próféták kívánták látni az Istentől ígért Szabadítót. De csak ígéret adatott nekik. Hitben mégis láttak. Azok pedig, akiknek immár Jézus szólja Isten beszédét, akinek már ő maga a szent jel, azok nem értik. Isten országának beszédét, nem látják meg Jézusban az ígéret beteljesedését. Szívük megkeményedett, fülükkel nehezen hallanak. De nem mindegyik. Vannak boldogok, akiknek szemeik látnak, füleik hallanak. Ismét vannak fogékony lelkek, vannak próféta lelkek, és igaz emberek. Jézus ezeket szólítja fel, hogy a magvető példázatában tanítottakat hallják meg. A befogadott ige által lesznek jó termőkké, áldássá. Az ige terem bennük gyümölcsöt. Némelyek száz, némelyek hatvan és némelyek harminc annyit. A mi gyümölcstermésünk serkenti majd arra ma is a többi embert, hogy kívánja látni és hallani a Jézusban lehetségessé váló élet áldását.

IMA: Uram, lehessen elvetett mag, mely országod javára sok gyümölcsöt terem. Ámen.
R: Mt 13, 10-23 E: Ruth 2, 1-3 Zsolt 147 HK: 86 É: 212

5
SZOMBAT•
ÁGOTA,
INGRID

„...Szedjétek össze először a konkolyt, és kössétek kérébe, hogy megégessétek; a búzát pedig takarítsátok az én csűrömbé.“ Mt 13, 30/b

A konkoly gyomnövény. Leginkább a búza között él. Ha összekeveredne a búzával, nagy kárt okozna benne. A konkolyt meg kell semmisíteni, a magtárba csak a búza kerülhet. A mindennapi életünk is a folyamatos aratás ideje. Mindenkor és minden nap a nagy számadás ideje van: az aratásé. A Jézust követő embereknek, nekünk református keresztyéneknek össze kell szednünk a konkolyt! Mi lenne ez a mai viszonylatok között? A látszat keresztyénség, a hivalkodás, a hamisság, az önzés, az irigység, a rosszindulat, stb. Ezeket kell naponta összeszedni és a bűnbánat kemencéjébe elégetni, megsemmisíteni. Azután pedig a tiszta búzát: a hitünket, a szeretetünket, áldozatvállalásunkat és irgalmasságunkat a magtárba betakarítani. Ez a mindennapi keresztyén életünk megélésének a temploma, ahol Istennek áldozunk nagy hálaadással.

IMA: Taníts Uram gyarló voltom ismeretére és tégy tiszta búzáddá engemet. Ámen.
R: Mt 13, 24-30 E: Ruth 2, 4-23 HK: 52 É: 191

6
VASÁRNAP•
DOROTTYA,
DÓRA

„Hogy beteljék, amit a próféta szólott, mondván: Megnyitom az én számat példázatokra; és kitéárom, amik e világ alapítása óta rejtve valának.“ Mt 13, 35

Szívesen fogadott, rég nem látott vendég előtt örömmel tárjuk ki az ajtót. Ez azt is jelenti, hogy örömmel fogadjuk és az egész otthont átadjuk neki. Jézus is kitérja az Isten országának ajtaját és az egész otthont átengedi, és megismerteti az emberrel. Ebben az ígében figyelembe kell vennünk az eredeti szöveg jelentését, amely szerint helyesebb fordítás a „feltárom“. Feltárni régi romokat, városokat, templomokat szoktak. Rég elfelejtett, ismeretlenné vált dolgokat. Jézus is így tárja fel számunkra Isten országát, amely a bűn miatt lett láthatatlanná, érzékelhetetlenné. Jézus azonban feltárja, megismerteti és nekünk adja, bevezet abba. Rámutat, hogy olyan kicsiny az, mint a mustármag. Ez az, amikor hitben él az ember. A legkisebb hit is növekedhet és hatalmas fává lehet. A Jézus adta hit által növekedhet bennünk és tesz minket mintegy az Isten országának.

IMA: Köszönöm Atyám a Fiadban nekem megjelent Országodat és add, hogy ennek én is kovásza lehessenek. Ámen

R: Mt 13, 31-35 E: Ruth 3, 1-7 HK: 22 É: CV

7
HÉTFŐ•
TÓDOR,
RÓMEÓ

„A szántó föld pedig a világ; a jó mag az Isten országának fiai; a konkoly pedig a gonoszok fiai.“ Mt 13, 38

Mivel elérkeztünk a magvető példázatának magyarázatához, annyiban vissza kell utalnunk a példázatra, hogy a kalász magjainak kifejlődéséig a gaz, amit a magyar fordítás konkolynak nevez, igen hasonló a búzához. A példázat felel a kérdésre: Hogyan egyeztethető össze az Isten országának kezdete azzal, hogy az istenfélők mellett az istentelenek jól élnek? Ma ugyanezt kérdezzük, ha körülnézünk a bennünket körülvevő világban. Arra figyelmeztet az ige, hogy most nem szabad közbeavatkozni, gyomlálni akarni. Isten tudja mindezt. Türelmemre van szükség, amely a reménységből származik. A jó magban ígéret rejlik, a gatz pedig ha az idő betelik, elégetik, megsemmisítik.

IMA: Mennyei Atyánk, őrizd meg minket a türelmetlenségtől és bosszúvágytól! Ámen

R: Mt 13, 36-43 E: Ruth 3, 8-18 HK:53 É: 151

8
KEDD•
ARANKA,
JUTOCSA

„Aki találván egy drágagyöngyret, elméne, és mindenét eladván amije volt, megvevé azt.“ Mt 13, 46

Mivel Jézus eljött és most benned is megszületett, egyedülálló alkalmad van, hogy megvalósítsd boldogságodat. Nem kevesebb mint Isten országa vár rád. Ez értékesebb minden földi értéknél és megér minden áldozatot. Isten szolgálata semmiben sem hasonlít a robothoz. A felfedezés és birtoklás sugárzó öröme vár rád. Ki ne akarna ebben részesülni?! A mai napra, de akár életünk minden napjára lehet ez egy önvizsgálati kérdés is mindannyiunk számára. A helyes választ mindannyian ismerjük. Ennek megvalósításában segítsen a mi Urunk mindannyiunkat.

IMA: Légy ítélőm Uram, és ítélj igaznak a rólam tett bizonyágtételért. Ámen.

R: Mt 13, 44-46 E: Ruth 4, 1-12 HK: 58 É: LXV

9
SZERDA•
ABIGÉL,
ALEX

„Így lesz a világ végén is: Eljönnek majd az angyalok, és kiválasztják a gonoszokat az igazak közül.“ Mt 13, 49

Jézus Krisztus mindenki számára látható ige. Benne erő, táplálék, a mennyeknek országát kifejtő erő van. Sokan örömmel veszik, befogadják. Igaz ez sokszor csak felületesen történik meg. Gyökeret nem ver bennük az ige. Vannak viszont olyanok is, akik befogadják, azokat erősíti, jóvá és igazzá teszi, fejleszti és növeli. Ezért ugyanabban a gyülekezetben általában kétféle ember van. Jók és hitványak. Ahogyan a halász is összefog jó és hitvány halat, úgy ezek a mennyek országában is megtalálhatók. Ott lelhetők, de ott nem maradhatnak. Lesz idő, amikor ezeket kiválogatják. A gonoszt az igazak közül. Angyalok, küldöttek mindig is voltak és lesznek. Ezek válogatnak, az igazat választják. Te nem tudhatod igaz vagy-e. Ők aszerint ítélnek, válogatnak, hogy Jézushoz vagy-e hasonló, pecsétjei nálad vannak-e. Igazzá lettél-e általa te is?

IMA: Légy ítélőm Uram, és ítélj igaznak a rólam tett bizonyágtételért. Ámen.

R: Mt 13, 47-50 E: Ruth 4, 13-22 HK: 20 É: LXXXIX

10
CSÜTÖRTÖK•
ELVIRA

„Monda nékik Jézus: Megértettétek-e mindezeket? Mondának néki: Megértettük Uram.“ Jn 13, 51

Az igazgyöngyről szóló példázatról olvasunk a mai igében. A példázatnak mai viszonylatok között is időszzerű az üzenete számunkra. A nagy kerítőháló mindent befogad, ami beleakad. Csak miután szárazföldre húzták, kezdődik el a válogatás és tisztítás. A jó halakat összegyűjtik eladásra és fogyasztásra. Isten országában a rossznak nincs helye. De az angyaloknak van fenntartva, hogy elvégezzék a válogatást. A te feladatod nem több, mint kivetni és behúzni a hálót. Másrészt te is hal vagy a hálóban: „Amint vagy, úgy jöhetsz és kegyelmesen felvesznek.“

IMA: Atyám, a Te határtalan irgalmadba ajánlom magamat és szeretteimet. Ámen.

R: Mt 13, 51-52 E: 1Sám 1 HK: 94 É: 330

11
PÉNTEK•
BERTOLD,
MARIETTA

**„...Nincsen próféta tisztesség nélkül, hanem csak az ő hazájában és házában.“
Mt 13, 57/b**

Jézus olyan bölcsességgel és erővel tanít, hogy ámulatba ejti hallgatóit. Ez az ámulat azonban nem elismerés és hódolat, hanem tele van dühvel, ellenkezéssel és irigységgel, azért, hogy íme aki közülük való, több mint ők. Így azután megbotránkoznak benne. Éppen a legközelebbiek, hazájabeliek botránkoznak meg rajta és nem tudnak tisztességet tenni neki. Nem ismerik el és nem hisznek benne. Ezért Jézus nem tesz csodát náluk. Csodatétel csak ott adatik, ahol hit van. Isten nem csodával akarja megnyerni a bűnbeesetteket, hanem hittel. Jézus tanításait ma is sokan botránkozással veszik. De ugyanakkor bajaik és a világ gonoszsága miatt jajgatva kívánják: ha van Isten, akkor tegyen csodát. Ezek olyanok, mint akik előbb a tetőt építették meg és csak utána az alapot. Nem tudják, hogy előbb az ígét kell elfogadniuk, a Jézust, akinek nem akarnak tisztességet adni. Általa majd a Szentlélek ad hitet és általa megújult boldog életet. Légy a legközelebbi hozzátartozója Jézusnak, aki hiszel benne.

IMA: Köszönöm Uram, hogy Jézus házabelijévé tettél, hogy tisztességet adhassak általa Neked. Ámen.

R: Mt 13, 53-58 E: 1Sám 2 HK: 29 É: 170

12
SZOMBAT•
LÍDIA,
LÍVIA

„Azért esküvéssel fogadát, hogy amit kér, megadja néki.“ Mt 14, 7

Heródes király jókedvében egy elhamarkodott esküt tett. Ennek következménye aztán megszorodás lett, mert kénytelen volt gyilkoltatni. Ennek a bűnnek első lépcsője az volt, hogy testvérének feleségét vette el és élt vele házasesetletet. Az embernek minden jókedvét szomorúság váltja fel, ha nem az Isten törvényei szerintiek a cselekedetei. Akkor ha gondolatát és érzéseit nem az ige határozza meg és irányítja. Az erkölcsi törvényt bűnhődés nélkül nem lehet felrúgni. Heródesnél a legszoróbb az volt, hogy királyi szavát és esküjét nem volt bátorsága megmásítani, akkor, amikor egy bűnt kellett miatta elkövetnie. Nem lehetett erre ereje, mert az öröme is büntáplált forrásból eredt. Az első bűn elkövetése mágikus erővel vonzza maga után a többi bűnt. Háborgó lelkiismerete Jézusban Jánost láttatta vele. Nem tudta felismerni azt, aki megszabadít a bűntől. A bűnös vágyaknak való engedelmisség úgy megkötözi az embert, hogy Jézusban is egy kísértetet hajlandó látni, és kész a babonaságnak élni. Pedig csak a Jézustól nyert erővel szabadulhatunk meg a bűnkötelezte adott szó terhétől.

IMA: Add Szentlekeddel Uram a Jézusban való látást és engedelmisséget. Ámen.

R: Mt 14, 1-12 E: 1Sám 3-4,1 HK: 86 É: 276

13
VASÁRNAP•
ELLA,
LINDA

„Ő pedig mondta: Hozzátok azokat ide hozzám.“ Mt 14, 18

A mai történetben az a csodálatos, hogy a sokaság Jézust még a puszta helyre is követi. Gyalog mennek utána a városból. Másodszer az, hogy Jézus megsegíti őket, betegeiket meggyógyítja. Harmadszor az, hogy öt kenyérből és két halból ötezernél több embert elégít meg úgy, hogy 12 kosárral marad is. Hozzá mennek és hozzá vitték a beteget és hozzá az edelt. Neki engedelmeskedve, vonzásának engedve, hitükre felelet és ajándék volt a gyógyítás és megvendéglés. Ma is meg kell hallanunk a hívogató szót, vigyük hozzá a puszta helyre, a templomainkba a szívünket, a beteg lelkünket, gondjainkat és a kevésnek tudott kenyérünket. Testestől-lelkestől vigyük hozzá magunkat, hogy gyógyítson meg bennünket és elégítsen meg úgy, hogy a mi kevesünkben jusson sokaknak.

IMA: Benned bízó hitemre segítséged csodatetteivel felelj nekem Istenem, hogy az én kenyéremmel megelégtíthessem a sokaságot. Ámen.

R: Mt 14, 13-21 E: 1Sám 4, 2-22 HK: 96 É: 154

14
HÉTFŐ•
BÁLINT,
VALENTIN

„...Bízzatok, én vagyok, ne féljete!” Mt 14, 27/b

Amikor Mózes megállt az égő csipkebokornál és megbízást vett, hogy menjen vissza oda, ahonnan elmenekült, akkor ezt a biztatást tette: Én vagyok. A viharban rettegő tanítványokat Jézus így biztatja: én vagyok! Ne féljete! Én vagyok a viharban, a tűzben, a betegségben, a megpróbáltatásban. Vagyok a gondokban, a halálban, a nyomorúságban és a magasságokban és mélységekben is. Nem az elme alkotása, se nem bölcselkedés szülötte, s nem kitalálás és nem mese. A Krisztus élő valóság. Vizeknek, viharoknak, égnek és földnek Ura s teremője a Krisztus, aki azonnal szól hozzánk. Igéje és lelke által, amikor félelem bánat és gond veszi át a vidám zaj helyét. Ő biztat minden pillanatban, én vagyok. Jó nekünk tudnunk és hinnünk, hogy van Krisztus, és pedig mindig velünk van, hogy vele mindenre legyen erőnk. Életre és halálra is!

IMA: Énérettem is munkálkodó Jézusom, légy velem minden kísértésben, egész életemben. Ámen

R: Mt 14, 22-33 E: I Sám 5 HK: 97 É: 155

15
KEDD•
KOLOS,
GEORGINA

„És kéri vala őt, hogy csak az ő ruhájának peremét illethessék. És akik illették vala, mindnyájan meggyógyulának.” Jn 14, 36

Amennyiben figyelembe vesszük a tegnapi napra és a mai napra kijelölt igeszakaszt, akkor közös vonásként azt a következtetést vonhatjuk le, hogy időben érkezett meg Jézus segítsége. Jézus próbára tette a tanítványainak a hitét, de sok esetben a mi hitünket is próbára teszi. Vajon életünk minden fontos pillanatában megkeressük Őt vagy csak akkor kiálltunk hozzá, amikor nagy bajban vagyunk? Olyasunk itt arról is, hogy sokaság várja Jézust a paron, sok beteggel. Mindannyian Őt keresik egyéni bajaik orvoslására. Világosan láthatjuk ezekből a történetekből, hogy Ő az Úr mindenk fölött.

IMA: Add Uram, hogy ne kételkedjem csodáidban, ígéreteidben, egész lényedben. Ámen.

R: Mt 14, 34-36 E: 1 Sám 6 HK: 117 É: 196

16
SZERDA•
JULIANNA,
LILLA

„Pedig hiába tisztelnék engem, ha oly tudományokat tanítanak, amelyek embereknek parancsolatai.” Mt 15, 9

Sok vita folyt és folyik még ma is, hogy melyik vallásos gyakorlat a helyes és igazi módja az Isten tiszteletének. E módzatok hívői és gyakorlói mindig egyedüli üdvözítőnek vallják magukat. Azt hirdetik, hogy ők az igazi krisztuskövetők, ők tisztelik helyesen az Urat. A mai igénkben Krisztus egyértelműleg megállapítja, mi a helyes módja az ő tisztelésének. Semmiképpen nem az emberek vallásos tudománya vagy vallásos parancsolatai. Nem emberi vélekedések és tanítások, hanem egyedül Istennek tudománya, adott szava, az ő igéje. Ez is csak akkor, ha nem a szájból van csupán, hanem betölti az ember szívét. Mert a szív betöltő ige kapcsol össze bennünket a Krisztussal. Aki pedig így benne van, annak egész élete Krisztus tiszteléssé válik. Nem a szertartások, hanem a szív és lélek megszentelődése által tiszteli az Urat. Lélekben és igazságban.

IMA: Szabadíts meg Uram a külsőségekbe vetett hittől, hogy csak parancsolataid szerint élhessek. Ámen.

R: Mt 15, 1-9 E: 1 Sám 7 HK: 118 É: 255

17

CSÜTÖRTÖK• **„Amik pedig a szájból jönnek ki, a szívből származnak, és azok fertőztetik meg az embert.“ Mt 15, 18**

DONÁT

Bizonyos, hogy az ember szívének mindig köze van cselekedeteihez. Az első ember szívét megrontotta a sátán, a bűn. Ezért az ember szívét mindig ez ösztönzi és ez hajtja. Ezért vannak a gyilkosságok, házasságtörések, lopások, hamis bizonyosságok, a gonosz gondolatok. Mindezek következménye a rossz, a boldogtalan élet és ennek vége a verembeesés. Ez a kárhozat és halál. De az ember szívét van, aki megszabadítja, aki a maga birtokába veszi át, a maga bölcsességével és erejével, szeretetével, alázatával és hittel tölti meg. Ez a Krisztus. Csak halld meg szavát, amint hívogat és lásd meg, mint bűn és halál felett győzedelmezt. Lásd meg mint szabadítót. Mi van a szívedben? Krisztus vagy a bűn? Ha ez utóbbi, ezzel fertőzteted meg az életedet!

IMA: Szabadíts meg Istenem Krisztus által a bűn hatalmából, hogy az élet követségében járhassak. Ámen.

R: Mt 15, 10-20 E: 1 Sám 8 HK: 45 É: 411

18

PÉNTEK•
BERNADETT

„Ekkor felelvén Jézus, monda néki: Ó asszony, nagy a te hited! Legyen néked a te akaratom szerint. És meggyógyula az ő leánya attól a pillanattól fogva.“ Mt 15, 28

Sok lehetetlennek tűnő dolognál azzal biztatja az ember magát vagy másokat, hogy mindent lehet csak akarni kell. Kérdés, hogy mennyire igaz vagy hamis ez a fajta hozzáállás. Az akarat általában nem hiányzik az emberből. Első pillantásra úgy tűnik, mintha erre biztatná Jézus a kánaáni asszonyt, amikor szinte megdicséri az akarásáért. A Szentírás meg másutt szinte ellentmond ennek, amikor azt mondja: nem azé aki fut, nem is azé, aki akarja... Ha figyelmesebben vizsgáljuk mai igénket, azt látjuk, hogy Jézus a benne való hitet dicséri meg s csak azt az akarást ismeri el, amely ebből táplálkozik, mely nem csügged és nem fárad el. Előbb kell nekünk Krisztussal találkozunk, benne hinnünk, hogy aztán bármit is kérhessünk az ő nevében és tőle. Ha olyan nagy a hitünk, mint ezé az egykor pogány asszonyé, akkor akarhatjuk életünk meggyógyítását a Krisztustól és meg lesz az minékünk.

IMA: Betegek, bűnösök vagyunk Urunk, kérünk Téged, gyógyíts, tisztíts meg minket. Add, hogy ezt nagyon is akarjuk. Ámen.

R: Mt 15, 21-28 E: 1 Sám 9, 1-13 HK: 113 É: 180

19

SZOMBAT•
ZSUZSANNA

„Úgy hogy a sokaság álmélkoda vala, látván, hogy a némák beszélnek, a csonkák megépülnek, a sánták járnak, a vakok látnak; és dicsőíték Izráel Istenét.“ Mt 15, 31

A Jézust megismerő és elismerő hit, a benne bízás az, mely lábai elé tudja tenni betegeit, azzal az akarással, hogy meggyógyuljanak. Csak a hit ismerheti fel Jézusban az életmentő és gyógyító lehetőséget és nyújtja a csodát, mely az értelem számára lehetetlenség. Ez a csodatétel mindmáig lehetséges. Most is megtörténhet. Ez az, amikor a néma, vak és hibás világban történik meg a csodálatos változás, a gyógyulás. Az, amikor azok beszélnek, akik addig némák voltak és nem beszéltek az Isten dolgairól. A bűnben élők megtisztulnak, a bűn miatt sántikálók épek lesznek. A kétfelé sántikálók csak egy utat ismernek, az Úr útját. Akik vakok voltak Isten lábnyomát és kezének munkáit látni, most látnak, éppen azért, mert mi tettünk értük valamit. A legnagyobbat, amit hívó ember tehet: odatettük őket Jézus lábai elé. A hívó ember legnagyobb feladata ez és nem siránkozás vagy ítéletese a sántáknak, vakoknak, és bénáknak. Ilyenkor csodálkozik a sokaság a mi hitünk szolgálatán és majd Jézus megsegítő kegyelmén.

IMA: Tégy Jézusom engedelmes, hívó szolgáló világot szolgáló gyermekeddé, hogy ez meggyógyulhasson a Te erőddel. Ámen.

R: Mt 15, 29-31 E: 1 Sám 9, 14-27 HK: 125 É: 271

20

VASÁRNAP•
ALADÁR,
ÁLMOS

„...Szánakozom e sokaságon, mert három napja immár, hogy velem vannak, és nincs mit enniök. Éhen pedig nem akarom őket elbocsátani, hogy valamiképpen ki ne dőljenek az úton.“ Mt 15, 32

Bizony sokszor van az úgy, hogy bár Jézussal vagyunk, mégis szorongat a szükség. Ilyenkor jó tudnunk, hogy Jézus gondot visel rólunk. Nem akar úgy útra bocsátani bennünket, hogy ne legyen eledelünk. Nem akarja azt, hogy kidőljünk. Ezért szólítja fel a tanítványait. Azokat, akiknek van „kenyerük“ és „haluk“. Azokat, akiknek van Krisztusuk. Mert ő a „kenyér és a hal“. Akiknek van hitük, még ha olyan kevés és olyan kicsiny is az. Ezeknek hite által akarja megelégtíteni az éhezőket. Ezeket megerősíti, megelégtíti, hogy tovább haladhassanak az úton. Az út is ő maga. Ha még csak hallgatói vagyunk és távoli szemlélői Krisztusnak, akkor a már tanítványok kenyerét nekünk adja. Ha már hiszünk, és már mi is tanítványai vagyunk, már akkor a mi kenyerünket veszi kezébe és azzal fogja a szűkölködőket, gyengéket megerősíteni úgy, hogy a miénket bár osztjuk, mégis megnöveli, megszorítja. Ámen.

R: Mt 15, 32-39 E: 1 Sám 10 HK: 87 É: CXXXIV

21

HÉTFŐ•
ELEONÓRA,
NORINA

„És hozzámenvén a farizeusok és sadduceusok, kísértvén, kérék őt, hogy mutasson nekik mennyei jelt.“ Mt 16, 1

Sokszor megtörtént már, hogy üzletekbe vagy házakba azért ment be valaki, hogy körülnézzen és alkalmas órában rabolhasson. A farizeusoktól nagyon szép magatartás, hogy Jézushoz mentek. Hiszen Ő hívogat is magához. De a farizeusok Jézus ellenségei. Még, ha kérni is mennek hozzá, mint most is. Örvendeznünk kellene azon, hogy még ellenségei is rászorulnak s kénytelenek tőle kérni valamit. Csakhogy ez a kérés nem a bizonyosságért való kérés volt, hanem hogy kísértsék Őt. Azt gondolták, nem tud jelet adni, s akkor romlásba, szégyenbe kerül, elvehetik népszerűségét, sőt életét is. A tolvaj terepszemléje volt az a hozzámenvén és kérelem. De Jézus leleplezi őket, az ilyen embereket és mégis ad jelet, a Jónás jelét. A minden hatalmat és természeti erőt keresztül törő jelet, a harmadnapon való föltámadás jelét, hogy azoknak, akik hisznek benne, életük legyen. Minden kísértőn gonoszon, bűnön és halálon győz a Feltámadott Krisztus.

IMA: Nyisd meg szemeimet, hitemet, látni Uram feltámadásodat, hogy benned én is élhessek. Ámen.

R: Mt 16, 1-4 E: 1 Sám 11 HK: 51 É: XXVII

22

KEDD•
GERZSON,
ZÉTÉNY

„...a farizeusok és a szadduceusok tudományától őrizkedjenek.“ Mt 16, 12/b

A farizeusok és szadduceusok tudománya emberi rendelkezésekből tanításokból állott, melyek szerint bizonyos vallásos gyakorlatokat és szertartásokat végeztek azt híven és tanítván, hogy ezek által lesznek kedvesek Isten előtt és szerzik meg az üdvösségüket. Mindenféle tanítás lehet olyan, mint a kovász. Ilyen a farizeusoké is. Megsavanyít, megkeleszt. A Krisztus kinyilatkoztatta tudományban, a hit ismeretében, ha ezek a farizeusi tanítások beleszövődnek, megromtják az isteni kijelentést. És megzavarják azt, aki ezt befogadja, mert akkor nem a Mindenható és csodatevő Krisztusban bízunk már, hanem emberi dolgokban, vagy éppen embereken. Ma is veszedelemmé válhat a lélek és Krisztus találkozásában az önigazságosság, az emberi érdem, a megelégedés, a szertartások babonás gyakorlása, az imák gépies, lélektelen elhadarása, az emberek érdemében való bizodalom. Mindezek tévútra vezetnek. Mi csak Krisztusra nézzünk és benne higgyünk. Ő mindenre elégséges kenyere lesz lelkünknek.

IMA: Igaz utadra taníts Uram és tarts meg Fiad igaz tiszteletében. Ámen.

R: Mt 16, 5-12 E: 1 Sám 12 HK: 88 É: 272

- 23
SZERDA•
ALFRÉD,
MIRTILL
- „Monda nékik: Ti pedig kinek mondotok engem?” Mt 16, 15**
A legfontosabb tény, hogy a várva várt Messiás, a Krisztus kicsoda, ekkor még nem tudja senki, a legszűkebb tanítványi körön kívül, de erről nem mernek nyíltan beszélni. Most valahogy úgy érezzük, hogy a felszabadultság érzése vesz rajtuk erőt, hogy a legbátrabb közülük, Péter ki meri mondani: „Te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia”. Ez boldogító valóság volt számukra eddig is, de így most szabadon ki is mondva még nagyobb örömet jelent nekik. Ami ezután történik, az nagy események sorozata lesz. Ezt bizonyítják Jézus szavai is, igaz csak Péterre vonatkoztatva, de akkori és mostani tanítványai számára adott ígéret ez: ha valaki megvallja az emberek előtt: hogy Ő Istennek igaz és testélett kijelentése, ígéje: akkor munkatársa neki és a szeretet felséges dolgait viheti véghez.
IMA: Add Urunk, hogy mindenkor bátran bizonyosságot tegyünk szent Fiadban adott kegyelmedről. Ámen
R: Mt 16, 13-20 E: 1 Sám 13 HK: 40 É: LXXVI
- 24
CSÜTÖRTÖK•
MÁTYÁS,
JÁZMIN,
EUNIKÉ
- „...mert nem gondolsz az Isten dolgaira, hanem az emberi dolgokra.” Mt 16, 23/b**
Jézus fontos dolgokról, várható eseményekről számol be. Itt beszél először a szenvedéséről. Tanítványait igyekszik felkészíteni kellőképpen arra az időszakra, amikor majd egyedül kell végezniük a szolgálatot. Péter mindenképpen meg akarja menteni Jézust. Azonban nem tehetette ezt meg. Jézusnak a Gecsemáné-kertben kellett teljesen megharcolnia, hogy mi az Atya akarata. Ebben az igeszakaszban különösképpen kirajzolódik Jézus emberi természete. Mindent odatett Isten kezébe, attól függetlenül, hogy maga is rendelkezik kellő hatalommal a másik, azaz egészen pontosan az isteni természetéből kifolyólag. Kérdés számunkra, hogy Jézust követve mit kellene nekünk az Úr kezébe tennünk?
IMA: Uram, éreztesd velem minden napon a Te szeretetednek melegét és kegyelmed napja ragyogja be életemet. Ámen.
R: Mt 16, 21-23 E: 1 Sám 14,1-15 HK: 117 É: 160
- 25
PÉNTEK•
GÉZA,
ALEXANDER
- „Ekkor monda Jézus az ő tanítványainak: Ha valaki jöni akar én utánam, tagadja meg magát és vegye fel az ő keresztyét és kövessen engem.” Mt 16, 24**
Sokakat azt tart vissza Krisztus követésétől, hogy egyes életkérdések téves értelmezése következtében beteges önkínzásnak vagy túlzott önfegyelmelésnek tartják a keresztyén életfolytatást. Egyet azonban szem elől tévesztenek: a kereszthordozás, a mások élete öröme juttatása céljából való tehermegosztás, a másikért élés Istentől elnyert és elnyerendő jutalma. A terhet, nagyobb részt maga az Úr viseli helyettünk. Ezért mondja könnyűnek ezt az édes ígát, mert olyanok vagyunk, mint a kis gyermekek, akiknek jutalom, ha megdicsérik őket, amikor segítik a megrakott táskát vinni – holott inkább lefelé húzzák a felnőt mellett.
IMA: Add Urunk, hogy gondolkodásunk, cselekedeteink, a másokra tekintő szeretet gyümölcsét teremjék. Ámen.
R: Mt 16, 24-28 E: 1 Sám 14, 16-35 HK: 27 É: XXXII
- 26
SZOMBAT•
EDINA
- „És elváltozék előttök, és az ő orcája ragyog vala, mint a nap, ruhája pedig fehér lőn, mint a fényesség.” Mt 17, 2**
Egy nagy magas hegyen, három tanítvány láttára változott el az Úr. Pontos leírást kapunk az elváltozásról és arról, hogy körülötte megjelennek az ószövetségi kor nagy képviselői, a népvezér és törvényhozó, a próféta és az igaz Isten nagy harcosa: Mózes és Illés, kik bizonyosságot tesznek előtte, hogy a törvény és a próféták Ő benne beteljesüljenek. Az Isten jelenléte, mely egykor tündöklővé tette Mózes arcát, itt a Fiúban, a jövő életben, az élet dicsőségét láttatta. A tanítványoknak akkor nem adatott

meg ezen dicsőség élvezete, sőt fényes köd fogta be őket, amely miatt már nem láthatták, csupán hallhatták ama szózatot: ez az én szerelmes fiam, kiben én gyönyörködöm: őt hallgassátok! Melynek hallatára, érezvén Isten jelenlétét, igen megrémülének, Jézus pedig hozzájuk járulván, illeté őket, mondván: keljete fel és ne féljete!

IMA: Felséges Istenünk, látván a Te dicsőségedet, add, hogy halljuk: kelljete fel és ne féljete, én veletek vagyok! Ámen.

R: Mt 17, 1-13 E: 1 Sám 14, 36-52 HK: 83 É: XXIV

27

VASÁRNAP•
ÁKOS,
BÁTOR

„Jézus pedig felelvén, monda: Óh hitetlen és elfajult nemzetség! Vajon meddig leszek veletek? Vajon meddig szenvedlek titeket? Hozzátok őt ide nékem. És megdorgálá őt Jézus, és kiméne belőle az ördög; és meggyógyula a gyermek azon órától fogva.“
Mt 17, 17-18

Amíg Jézus három tanítványával a hegyen volt, történt, hogy egy apa a maga kórságos gyermekét, aki a gonosztól gyötörtetett, a tanítványokhoz vitte, azzal a kéréssel, hogy gyógyítsák meg azt. A mennyei dicsőségre mindjárt következett a legnagyobb ellentét, a földi lét nyomorult ínséges volta. Kitűnik, hogy míg a három tanítvány a hegyen maradt értetlen Jézus személyének titka iránt, addig a többi odalent mondott csődöt a kapott küldetés teljesítésében. Jézus ezen messze túllátva egész népe csődjét ismeri fel a tanítványok kudarcában: ez is csak azért következett be, mert követői szívükben még mindig nem tudtak elszakadni a nép engedetlenségétől. Az apa feltétlen hite az egyetlen pont, ahol Jézus megtalálja azt, amit keres népében. Így ismét segít az előtte álló emberi nyomorúságon, és ezzel egyszerre teszi próbára a tömeget és tanítványait. IMA: Mennyei jó Atyánk segíts bennünket, hogy „feltétlen“ hitünk legyen a Te segítséged által. Ámen.

R: Mt 17, 14-21 E: 1 Sám 15, 1-9 HK: 126 É: 401

28

HÉTFŐ•
ELEMÉR

„...Az ember Fia emberek kezébe adatik.“ *Mt 17, 22/b*

A világ sokszor vár tőlünk valamit. Nem is kis dolgot. A betegség gyógyítását, tőlünk, Jézus tanítványaitól várja. Nem arról van szó, hogy a keresztyének mind orvosok legyenek. Nem arról, hogy minden testi szenvedőt gyógyítsunk mi. Többről van itt szó. Arról, hogy a beteg lelkeket, az ördögöt tudnánk kiűzni az emberekből. A mai világ igényli az „ép lelket“. Hát miért nem tudunk ebben eredményt felmutatni? Azért, mert a mi lelkünk sem ép. Ahol a hitelenség van, ott még az ördögök hatalma alatt áll a lélek és beteg. Még akkor is, ha Jézus tanítványának tudja magát. Ezért első feladatunk, hogy az „áldott orvost“ hívjuk segítségül. Előbb önmagunkat gyógyítsuk, hogy ezáltal másokat is gyógyítani tudjunk. Gyakoroljuk az önmegtartóztatást, a böjtöt. a kereszthordozásban, a könyörgésben, az imádságban.

IMA: Vedd el Uram, szívem hitelenségét, hogy meggyógyulván, gyógyíthassak én is. Ámen.

R: Mt 17, 22-23 E: 1 Sám 15, 10-35 HK: 108 É: 397

RÁDIÓS ISTENTISZTELET

Értesítjük testvéreinket, hogy református istentiszteletünket 2022. február 20-án közvetíti az Újvidéki Rádió. Vallási műsorunk ultrarövid hullámon, vasárnap reggel 8:05 -kor a **90,5/92,5 MHz**-en hallható.

 AZ IGE MELLETT

 Péter Liddában és Joppében

“Történt egyszer, hogy Péter, amikor mindenkit fölkeresett, eljutott azokhoz a szentekhez is, akik Liddában laktak. Talált ott egy Éneász nevű embert, aki nyolc év óta ágyban feküdt, mert béna volt. Péter így szólt hozzá: »Éneász, Jézus Krisztus meggyógyít téged! Kelj föl, vedd be ágyadat!« Erre ő azonnal fölkel. Lidda és Száron lakói mind látták őt, és megtértek az Úrhoz.

Joppében a tanítványok közt volt egy asszony, a neve Tabíta volt, ami azt jelenti: Dorkász. Teljesen a jócselekedeteknek és az alamizsnálkodásnak szentelte életét. Történt pedig azokban a napokban, hogy megbetegedett és meghalt. Miután megmosták, lefektették a felső teremben. Mivel Lidda közel van Joppéhoz, s a tanítványok meghallották, hogy Péter ott van, elküldtek hozzá két férfit, és kérték: »Ne késlekedj hozzánk jönni!« Péter erre útra kelt, és elment velük. Amikor megérkeztek, felvezették őt a felső terembe. Az özvegyek mind körülvették őt sírva, és a köntösöket és ruhákat mutogatták, amelyeket Dorkász készített nekik, amíg velük volt. Péter azonban mindnyájukat kiharancsolta, azután térdre borulva imádkozott, majd a holttesthez fordulva így szólt: »Tabíta, kelj föl!« Erre az kinyitotta a szemét, meglátta Pétert, és felült. Ő pedig odanyújtotta neki a kezét és felsegítette. Azután odahívta a szenteket és az özvegyeket, és megmutatta nekik őt, hogy él. Híre ment ennek egész Joppében, és sokan hittek az Úrban.

Történt ezután, hogy sok napon át ott maradt Joppében egy bizonyos Simon tímárnál.” ApCsel 9,32-43

1. A béke időszakát használja fel Péter arra, hogy meglátogassa a gyülekezeteket mindenütt az országban. A gyülekezeteket látogatni kell. Nagyon fontos, hogy minden gyülekezet – még a legkisebb is – érezze, hogy nincs egyedül. Törődnek vele. *„Eljutott a Liddában lakó szentekhez is”* (32.v.) Lidda eredetileg Lod volt, már ősidőkben is így említik. A babiloni fogság után újra benépesül. Nehémiás könyvében olvassuk arról, hogy *„lódiak, hádídiak és ónóniak hétszázhuszonnégyen”* (Nehémiás 7,37) tértek vissza a Jeruzsálemtől északnyugatra 40 km-re lévő településre. Szenteknek nevezi azokat az embereket, akik Isten tulajdonai Jézus Krisztusban, tehát a keresztyén gyülekezetet.

„Talált ott egy Éneász nevű embert, aki nyolc éve feküdt az ágyban bénultan” (33.v.). Péter a Jézus parancsának megfelelően cselekszik: *”betegekre tesz rá kezüket, azok meggyógyulnak”* (Mk 16,18/b). Éneász szenvedése szörnyű lehetett 8 éven keresztül ágyban feküdni, teljesen kiszolgáltatva lenni, várni naponta többször a mások segítségére, s most egy pillanat alatt ettől

szabadítja meg Péter, aki így szólt: *„Éneász, meggyógyít téged Jézus Krisztus. Kelj fel és magad vedd be az ágyadat! És azonnal felkelt.”*(34.v.). Ez az ember nem kételkedett Péter szavaiban. Nem mondta, hogy ez lehetetlen, hisz már 8 éve itt fekszem. Ez az ember hitte, hogy Jézus Krisztus meg tudja gyógyítani. Ma nekünk is fontos, a lelegezetesebb állapotban is hinni, hogy ha emberileg mindent megpróbáltunk is eredménytelenül, de Jézus Krisztus képes gyógyítani! Mert, ahol a mi lehetőségeink véget érnek a Krisztusé ott kezdődik. Szólunk-e a betegágyak mellett a Jézus Krisztus nevében ilyen hittel? Bárcsak egyre többen mondanánk el – erősítve ezzel a mai gyülekezeteket - a saját gyógyulásunk csodáját. Ez a gyógyítási csoda egy ember egészségét adta vissza családjának, munkájának, de akik erről tudomást szereztek *„megtértek az Úrhoz”* (35.v.). Emlékszem a nyíregyházi kórház rehabilitációján arra a férfira, aki elmondta: azt hittem, hogy a lábammal volt baj, s kiderült, hogy az agyamban volt a hiba, de hála Istennek, hogy újra tudok járni. Én is itt tanultam meg újra járni Isten kegyelméből

agyvérzés után. Akik az Úr erejéről hallanak, akik megismerik ezt az erőt, ma is hozzá térnek!

2. A következőkben Péter Joppéi látogatásával találkozunk. Ez a tengerparti város 18 km-re fekszik Liddától. Egy fájdalmas halálesethez hívják ide Pétert. Egy nő tanítvány, akinek a neve Tábita vagyis Dorkász azaz Zerge, aki egész életében sok jót tett, akin csak tudott segített, különösen az özvegyeken, megbetegszik és meghal. Hallották, hogy Péter apostol a közelben van. Ezért két férfit küldenek el hozzá ezzel a kéréssel: **„Késedelem nélkül jöjj át hozzánk! Péter felkelt és velük ment.”** (38-39.v.) Mikor odaért síró, gyászoló asszonyokat talál, akik megmutogatják neki azokat a ruhákat, amiket Tábita készített. Gondolj csak bele, hogy ha mi meghalunk, az itt maradtak mit fognak tudni felmutatni abból, ami a mi munkánk volt a gyülekezetben? Mit hagyunk hátra az utánunk jövőknek? De Péter nem ezeket szemlélgeti, hanem egyszerűen kiküldi a síró asszonyokat, mert csendben és egyedül akar maradni Istennel és a halottal. **„Letérdelt, és imádkozott, azután a holttest felé fordulva ezt mondta „Tábita, kelj fel!”** (40.v.) Ahogy Jakab apostol írja: **„Nagy az ereje az igaz ember buzgó könyörgésének”** (Jak 5,16). Majd kinyitotta a szemét, s amikor meglátta Pétert felült. **„Péter odanyújtotta neki a kezét és talpra állította”** (41.v.). Péter ezzel példát ad mindnyájunknak, hogy a „halálból” magához térő, az elesett embereknek ki kell nyújtani segítő kezünket, hogy valóban, teljesen talpra tudjanak állni. Jézus Krisztus ma is tesz csodát, de ehhez elvárja a mi emberekért mondott buzgó imádságainkat és felénk nyújtott kezünket.

Ott akkor, ott Joppében nagyon nagy öröm lehetett, amikor Péter behívta a szenteket és özvegyeket, s megmutatta nekik, hogy él. Ezt a halott asszonyt Jézus Krisztus Péter által visszaadja a gyülekezetnek. Bizonyára a feltámasztott Tábita újra központi szerepet töltött be a gyülekezet életében, azzal a megtapasztalással is, ami vele történt. Ez a csoda is azért történt meg, hogy éljék

át az emberek, hogy van a betegségnél és halálnál is nagyobb hatalom: az Úr Jézus Krisztusé. Azt olvassuk: **„Elterjedt ennek a híre Joppében, és sokan hittek az Úrban”** (42.v.).

Péter nem rohan tovább. Nem mondja, hogy még sok gyülekezetet meg kell látogatnia, hanem „több napig Joppében maradt egy Simon nevű tímár házában” (43.v.). Két szempontból is fontos ez a magatartása Péternek. Az egyik, hogy nem rohan, mint mi ebben a felgyorsult világban. Emlékszem, hogy fiatal lelkipásztor koromban, úgy mentünk egyházat látogatni, hogy egy hétre való fehérműt, s tiszta inget becsomagoltunk a Bibliánk mellé egy bőröndbe. S tömegközlekedési eszközökön utaztunk gyülekezetéről- gyülekezetre, a szolgálatokon túl volt lehetőségünk egymással beszélgetni, s csak egy hét elteltével tértünk haza. Most szolgálati időm vége felé, már az volt a gyakorlat, hogy ebédre odaértünk autóval a látogatandó gyülekezetbe, ebéd után elolvastuk a jelentést, majd találkoztunk a presbiterekkel, aztán istentisztelet, vacsora és indultunk haza. Másnap újra ugyanez. A másik nagyon figyelemre méltó dolog, hogy Péter egy tímárnál lakott. A tímár foglalkozásánál fogva tisztátalan embernek bizonyult a zsidók között. Ez az ember pedig valószínű a keresztyén gyülekezet tagja, sőt vezetője lehetett. Azt bizonyítja ez, hogy a gyülekezetben nincs semmi, ami tisztátalanná tenné az embert ilyen téren, s ez a mondat már előre mutat a 10. rész cselekményére is. Ne feledjük, nem kell rohannunk, életünk ideje az Úr kezében van, akinek minden ember egyforma. Jézus Krisztus mindenkiért vérét ontotta. Amen

Dr. Sándor Endre (†)
lelkipásztor

GYÜLEKEZETEINK ÉLETÉBŐL

MAGYARITTABÉ

Marton Ilona,
lelkipásztor

Két esküvő

Az elmúlt évben nagy örömünkre egyik szórvány gyülekezetünkben, Törökbecsén ökumenikus esküvőre került sor. Nagyon ritka esemény ma már, hogy egy ifjú pár közös megegyezéssel mindkét lelkész esküvői szolgálatát igényelte. Ezt tette Szűcs Rita református gyülekezeti tag és Tóth Norbert római katolikus gyülekezeti tag. Így mi is a törökbecsei katolikus plébánossal egyeztettünk, és ott a helybeli katolikus templomban együtt hirdettük Isten Igéjét az ifjú párnak és a jelenlévő ünnepi gyülekezetnek. Majd együtt hirdettük Isten áldását is a fogadalmat tett ifjú pár életére.

“Most azért megmarad a hit, a remény, a szeretet e három, ezek közül pedig a legnagyobb a szeretet.” 1Kor.13,13.

Az elmúlt év szeptemberében Bajusz Anikó ittabei gyülekezeti tag és Pál Endre beodrai születésű fiatal tett esküt Isten és a gyülekezet színe előtt. Endre nem volt megkeresztelve és vállalta, hogy menyasszonya Anikó hatására ő is református lesz. Így az esküvő előtt egy-két hónappal Endre részesült a keresztség sákramentumában, majd pedig következett a konfirmáció, megismerkedett a református hitvallással és így bizonyoságot is tett hitéről. Így Ittabén az elmúlt évben ez az egy tiszta református esküvő volt. Sajnos ők is külföldön élnek, dolgoznak, de a szívük-lelkük hazavágyik, és gondolatban sokat vannak itthon. Isten áldja meg az ő életüket is családtagjaikkal együtt.

“Ha engedelmesen hallgatsz az Úrnak Istenednek a szavára... áldott leszel jártodban-keltesben...megáld azon a földön, amelyet Istened az Úr ad neked.” 5 Mózes 28.

NAGYBECSKEREK

Konyhabútor, kályha, mosogatógép...

Vujin Gyenge-Szifka Tilda
nagybecskereki lelkipásztor

A Nagybecskereki Református Egyházközség Isten iránti hálával tekint vissza az elmúlt 2021-es esztendőre.

A Magyar Kormány, a Miniszterelnökség Nemzetpolitikai Államtitkársága által meghirdetett – „A Nemzeti Újrakezdés Program egyházi célú tevékenységeinek támogatása” (2021) – pályázati kiírásra a Nagybecskereki Református Egyházközség által benyújtott támogatási kérelmét pozitívan bírálta el a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. és „A Nagybecskereki Református Egyházközség működtetése és a gyülekezeti terem konyhájának felújítása” elnevezésű BGA-NUP-KP-1-2021/3-000411 okiratszámú projektre 1 millió forint összegű, vissza nem térítendő támogatást adott az egyházközségnek.

A Nagybecskereki Egyházközségnek nem volt külön konyhája, ezért a parókia folyosóját használta arra, hogy ott tartsa az edényeit, ott mosogasson és ott főzzön. Mindenki tudta és látta, hogy ez nem a legmegfelelőbb hely, de más lehetőség akkor nem adódott. Időközben megváltoztak a körülmények és ezzel a lehetőségek is; az egyház elnöksége úgy döntött, hogy a régi éléskamrát, amit az utóbbi időben

raktár/lomtárnak használtak, alakítsuk át konyhává.

Tavalyelőtt megoldottuk a villany- és a vízvezeték hálózatot, de csekély költségvetésünkben másra nem futott. A hiányzó összeget a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt.-nél pályáztuk meg és a szükséges összeg egy részét meg is kaptuk. Ebből az összegből alakítottuk ki a gyülekezeti konyhát. Linóleum-szőnyeget vettünk, így könnyen tisztán tudjuk tartani a padlózatát, vettünk egy kombinált tűzhelyet, egy mosogatógépet és új konyhabútor. Most már az edények, a poharak, az evőeszközök... mind-mind a helyükre kerültek, és főhet a tea, sülhét a mézeskalács...

De az elnyert összegből nem csak konyhát „csináltunk”, hanem az évi működési költségeink mellett a szükséges tüzelőanyagot is meg tudtuk vásárolni és e mellett egy tüzelőkályhát is, amivel a parókia egyik szobáját fűthetjük a hideg napokon.

Ezúton is meg szeretnénk köszönni a támogatást.

(Az elvégzett munkálatokról készült fényképeket az oldalunk fényképei között lehet megnézni.)

GYERMEKMISSZIÓ

Halász Renáta
pedagógus,
Gyermekmisszió

Határokon átívelő szeretet

Hálás a szívünk, amiért december folyamán több alkalommal és helyszínen tudtunk foglalkozni a gyermekekkel a Gyermekmisszió keretében Bácsfeketehegyen. Az adventi időszak már évek óta számunkra a karácsonyi előkészületekről és a karácsonyi történetről szól, melyet mind gazdagabban szeretnénk átadni a bácsfeketehegyi gyerekeknek. Így került sor három adventi hétvégén, hogy a karácsonyi történet előzményeivel és karácsonyi kézművességgel foglalkoztunk. Szívvel-lélekkel készülve az ünnepre, Jézus születésére.

Az új könyvtárba örömmel készítettük elő a „Karácsony együtt” című karácsonyi délutánt, melyet a Gyermekmisszió keretén belül több országban is megvalósítottak. Hálásak vagyunk, hogy részesei lehetünk ennek a nemzetközi programnak. A program tartalmazott énektanítást, karácsonyi történetet és aranymondást. A program után szeretetvendégséget szerveztünk, mely jó alkalom volt a beszélgetésre gyerekeknek, felnőtteknek. 2 csoportban 140 résztvevője volt a délutánnak.

A délután befejeztével a jelenlévő gyerekek között kiosztottuk a Kecskeméti Református

Egyházközség szeretet-dobozait. A gyerekek nagy örömmel fogadták a személyre szóló ajándékokat és a kisebb testvéreknek is vihettek haza. Nagyon megható számunkra ez a gondoskodás, hogy ismeretlen gyermek és felnőtt kezek ilyen szeretettel készítenek csomagokat. Főleg a mostani, járványidőben fontos ez a bensőséges bizalom és öröm, hogy gondol ránk valaki! Hálás a szívünk, amiért részesei lehetünk ennek a határokon átívelő folyamatnak, és lehet a tizedik vagyok, aki a készítés, szállítás során megfogja azt a cipősdobozt, és mint utolsó láncszem a gyermek kezébe teszem. Majd örömmel írom a levelet, hogy célba ért az adomány, célba jutott a határokon átívelő szeretet-ajándék! December 23-án a bácsfeketehegyi színházteremben készítettünk karácsonyi bábelőadást Jeges kaland címen, melyre szintén hivatalos volt minden gyermek a faluból. Itt is sok fül hallhatta a karácsonyi örömhírt: Krisztus megszületett! Az előadás végén magyarországi, illetve Hollandiából érkezett HOE Alapítvány cipősdobozzaival kedveskedtünk a gyerekeknek. Kívánok minden kedves Olvasónak békés, boldog, Istentől megáldott Új Évet!

GONDOLATÉBRESZTŐ

„Hitünknek, lelkiismeretünknek és régi törvényeinknek szabadságát minden aranynál feljebb becsüljük.”

Dr. Szabó Katalin
főmuzeológus
Semmelweis Orvostörténeti
Múzeum

Genfben 1909-ben Kálvin János születésének 400. és a genfi egyetem alapításának 350. évfordulójára készülve emeltették a reformáció emlékművét, melynek a központi figuráitól jobbra álló szobrok között ott áll Bocskai István (1557 – 1606) alakja is. A magyar reformátusok ajánlására került Bocskai István erre az öt valóban megillető helyre, hiszen a magyar történelem egyik legvirharosabb korszakában egyengette a reformáció útját hazánkban. Erdélyben ugyan már az 1557-es tordai országgyűlésen elismerték a protestáns egyházat és az 1568-as országgyűlésen Európában elsőként kihirdették a szabad vallásgyakorlást, Bocskainak csak 1606-ban sikerült ezt Magyarország más részeire is kiterjesztenie, mégpedig úgy, hogy sikeresen tárgyalta II. Rudolf császárral. A fejedelem szobra mellett elhelyezett dombormű azt a jelenetet ábrázolja, amikor a kassai országgyűlés elfogadja a vallásszabadságot biztosító bécsi béke határozatát.

Ezen a falon szerepel Bocskai István idevágó, a kassai országgyűlésen 1606. december 13-án elhangzott jelmondata is: „Hitünknek, lelkiismeretünknek és régi törvényeinknek szabadságát minden aranynál feljebb becsüljük.”

Mit is mond ezzel Bocskai? Nem kevesebbet, mint azt, hogy vannak dolgok a világban, melyek értékesebbek minden földi kincsnél, minden aranynál. Létezik-e számunkra, a 21. századi ember számára értékesebb dolog, mint az anyagi jólét, mint a földi kincsek? Saját magunkat csalnánk meg, ha erre a kérdésre nemmel válaszolnánk. Olyan világban élünk, ahol a szó szerinti anyag mindenre rátelepedett, minden elöntött, mindent földivé, profánná nehezített és ez a mi életünket is elnehezíti, pusztán anyagivá változtatja. A matéria tombolásának évszázada ez, ahol a hit, a lelkiismeret és a jól szolgáló régi törvények idegenül hatnak.

Hányszor tagadtuk meg életünk folyamán hitünket? Hányszor fogadtunk el gyorsabb előmenetelt, anyagi előnyöket ebből a tagadásból? Hányszor hunytunk szemet a konfliktusok elkerülése érdekében? És hányszor küzdöttük le lelkiismeretünket, hogy az előbbieket mind – lelkiismeretfurdalás nélkül – megtegyük.

A lelkiismeret egy különleges emberi tulajdonság. A tanult világi – ahogyan Bocskai mondja: régi törvényeink – és egyházi törvényeink alapján, a lelkiismeret segítségével szabályozzuk tetteinket, erkölcsi ítéletet mondunk saját magunkról, szándékainkról és cselekedeteinkről. Éppen a körülöttünk – azt hiszem nyugodtan írhatom: örjöngő materiális világ nyomja el bennünk az isteni rendelések nyomán felsejlő lelkiismeretet. Pedig nekünk reformátusoknak megadatott a lelkiismereti szabadság lehetősége. Megvan az a szabadságom – ha jól értem a protestantizmus üzenetét -, hogy tudatosan vállaljak önmagamért felelősséget Isten előtt. Ez az individualizmus azonban köszönő viszonyban sincs a ma dúló individualizmussal. Gyökeres, összebékíthetetlen ellentét van köztük. Míg a mi lelkiismereti szabadságunk a személyes felelősségvállalásban és az isteni törvények elfogadásán és megtartásán nyugszik – legalábbis így kellene lennie –, addig azt látjuk magunk körül, hogy lebomlanak a korlátok, nincsenek mindenkire érvényes törvények, viszonylagossá vált az olyan egyszerű fogalmak tartalma, mint a jó és a rossz. A ma emberének végletekig fokozott individualizmusa lelkiismeret nélküli világot eredményezett.

Azonban éppen ebben a különbségben rejlik a mi erőnk is, amit sokkal jobban ki kellene használnunk az egyház részéről is, de a mindennapi életben is. Ez pedig a közösség hatalma és nagysága. Mert míg a világi individualizmus az egyén érdekeit helyezi mindenek fölé, addig a mi lelkiismereti szabadságunk éppen az önként vállalt isteni törvények betartásán nyugszik, amiben mi közösséget kellene hogy vállaljunk egymással.

Bocskai ezt politikai végrendeletében úgy adta az utókor számára, hogy a magyarokat „az egymás közt való szép egyezségre, atyafiúi szeretetre” intette.

„Nem mindig lehet megtenni, amit kell, de mindig meg kell tenni, amit lehet.”

Manapság a közösségi média tálcán kínálja számunkra a híreket, buzdít, elkésérít, felhívja a figyelmünket és – némi képzavarral élve – kazalszámra szállítja nekünk a különböző bölcsességeket, szállóigéket, jelmondatokat. A bölcsességeknek, szállóigéknek, jelmondatoknak akkor lenne igazán értelme, ha szánánk is időt arra, hogy megrádjuk, meggondoljuk őket. Azonban akkora a pörgés, hogy szinte elolvasni is alig van időnk az újabbnál újabb üzeneteket, nemhogy átgondolni. Megvallom, én sem vagyok mentes az ilyen jelmondatoktól, íróasztalomon évtizedek óta három is van belőlük. Az egyik az Evangéliumból való, és így hangzik: „Ne győzzön le téged a rossz, hanem te győzd le a rosszat a jóval.” (Róma 12:21) Természetemből adódóan sokszor kell rápillantanom, és hát a legtöbb esetben nem igazán sikerül maradéktalanul betartanom az intelmet. A második Verebély Tibor gondolata: „Scientiam et vitam pro patria”, azaz tudománnyal és élettemmel a hazáért. A harmadik pedig Bethlen Gábor (1580-1629) fejedelemnek a címben is olvasható mondata: „Nem mindig lehet megtenni, amit kell, de mindig meg kell tenni, amit lehet.” Egyik kollégánóm szerint ez a mondat felment a teljesítés kényszere alól, szerintem meg éppen hogy nem. Még akkor is, ha már látjuk, hogy nem teljesíthetjük maradéktalanul a szükségest, még akkor is törekedni kell arra, hogy a legjobb tudásunk szerint mindent megtegyünk, ami módunkban áll, hogy soha ne adjuk fel. Erre pedig egyik legjobb példa éppen Bethlen Gábor, a mondat szerzőjének élete.

Bethlen Gábor tehetségének, munkájának, bátorságának és éleslátásának köszönhetően lett köznemesi sorból Erdély fejedelme és Magyarország választott királya. Uralkodásához kötődik az a gazdasági, politikai és kulturális felemelkedés, amit Erdély aranykoraként ismer az utókor. Aranykorként ismerjük ezt az időszakot, pedig igen nehéz történelmi időben lett Bethlen a magyar közösség vezetője, hiszen az országot nyugatról a Habsburgok, keletről és délről az Oszmán Birodalom szorongatta. Ebben a zavaros időben tudott gazdasági emelkedést biztosítani Erdély számára, a gyulafehérvári udvara pedig igazi kulturális központtá erősödött uralkodása alatt. Már Bethlen is úgy gondolta, hogy a kiművelt emberfők a haza hasznára lehetnek. Szüntelenül képezte magát, udvarában művészeket, tudósokat gyűjtött maga köré, rendeletben biztosította, hogy a jobbágyok gyermekei is járhassanak iskolába, seregyi fiatal külföldi tanulását tette lehetővé, könyvtárat alapított, nyomdát működtetett és nem utolsó sorban tizenkét iskolát is alapított. A háborúk, a nehéz történelmi helyzet ellenére megtett mindent, amit lehetett. Nem hivatkozott a nehéz helyzetre, nem hátrított el a feladatokat, nem keresett kibúvót. Hitt a jövőben, hitt abban, hogy nem hiába teszi, amit tesz. Bizonyos, hogy nem tudott megtenni mindent, amit kellett volna, de megtett mindent, ami módjában állott, megtett mindent, amit lehetett. Érezte a rá háruló felelősséget és ennek fényében cselekedett.

Már egészen fiatalon, 1603-ban a török földön, Nándorfehérvárott tartózkodó erdélyi nemesek fejedelemmé választották, de a tisztséget akkor visszautasította, hogy tíz évvel később, újráválasztásakor elfogadja azt. Legfőbb politikai célja a három részre szakadt Magyarország egyesítése volt. 1620-ban meg is választották magyar királynak, de a Szent Korona, bár birtokában volt, sohasem került a fejére. Nem vakította el a lehetőség, nem vakította el a korona pompája, racionális döntést tudott hozni, melynek háttérében politikai realitások is állhattak. Érdekes, hogy a koronázás tekintetében nem azt tette, amit lehetett volna, ami módjában állt, hanem azt tette, amit kell.

Döntéseinkben mindig nagyon nehéz meghatározni, mikor van a kell-nek és mikor a lehet-nek az ideje. De kötelességünk törekedni arra, hogy mindig megtegyük, amit kell és korlátoztatás alkalmával nem szabad félnünk attól, hogy legalább azt megtegyük, amit lehet. Nem félni – ez a lehető legnagyobb szabadság, amire minket Bethlen utoljára leírt, Bibliából vett szavai is biztatnak, mert „ha Isten velünk, kicsoda ellenünk?” (Róma 8, 31) De tényleg: kicsoda?

Református Élet

Kiadja a Szerbiai Református Keresztyén Egyház
Főszerkesztő: Halász Béla lelkipásztor – püspök, Hertelendyfalva
Trg Vojvodjanske Brigade 2., 26000 Pancsova-Vojlovica
Szerkesztették: Halász Dániel és Halász-Sándor Gyöngyvér
e-mail: reformatusélet@gmail.com, Tel.: 022 /506-508

Lektor: Sándor Panna

Számítógépes szerkesztés: Lukács Attila
Minden megjelent írásért a szerző vállalja a felelősséget.

Lapzárta minden hónap 15-én.

Az írások rövidítési és szerkesztési jogát fenntartjuk.

Nyomtatva: Forum-Újvidék

Megjelenik 820 példányban

A borítókép Korintusban az óvárosban készült.